

Diagnóza SCRABBLE

Osudná chvíľa

Posledné mesiace minulého tisícročia, nadšenie z prvých dní v školskej lavici a malý osemsmerovkový boom pre tých, ktorí čítanie a písanie mali zvládnuté. Ako jeden z nich, nezaháľal som a hneď som maminu urgoval, že nejaké osemsmerovky chcem aj ja. Napodiv, veľmi neprotestovala a na ďalší deň ležal na jedálenskom stole krížovkársky časopis – v súčasnosti (ale aj vtedy) jeden z najlepších. Ja som z neho až tak nadšený nebol, pretože osemsmerovky tam boli len tri a bol som vybavený s tým, že o ostatné krížovky sa postarajú mamča s ocom. A tak, keď moje úlohy boli vyškrtané, pustil som sa do listovania či náhodou tam ešte nejaká nevyľúštená nie je skrytá. Nebola. Ale... na jednej strane upútala moju pozornosť rubrika SCRABBLE. Akási tabuľka s popísanými slovami... Tam to začalo. Rodičov som trápil vyčerpávajúcimi otázkami, ako sa tam tie slová „ocitli“, žiaľ, oni nemali páru... a nedivím sa im ☺.

Keďže krížovky celú rodinu akosi chytili, časopis sa začal kupovať pravidelne a krížovkárskej zručnosti som sa priučal aj ja, neostal som len pri osemsmerovkách. Počas tej doby mi však rubrika SCRABBLE ani za toho čerta nechcela dať pokoj a moja zvedavosť liezla doma tak na nervy, až sme po roku záhadu scrabblu rozlúštili. Čiastočne. Staršieho, technicky zručného brata som uprosil, aby sme túto hru vyrobili. Bola to kartónová verzia, ktorá síce neobsahovala všetky písmená, ale mne priniesla zábavku na celé hodiny, dni, týždne... a mojej rodine pokoj, pretože nám nenapadlo, že scrabble môžu hrať viacerí a ja som si úplne vystačil sám (teraz keď sa zamýšľam, vlastne už vtedy som usilovne trénoval na vykladací SCRABBLE ☺).

Namiesto autíček slovníky

Myslím, že väčšina deciek každý deň o pol piatej sedela pred telkou a kukala Maxihru. Tam som prvýkrát uvidel „ozajstné“ SCRABBLE, dalo sa vyhrať v týždennej súťaži. Moje nadšenie však zmaril fakt, že my sme nemali pevnú linku s tónovou voľbou, a preto som o takejto výhre mohol len snívať... A aj som sníval, pretože tisícikorunový darček, hoc aj vianočný, bol len snom.

No ja som sa nevzdával a do scrabble som šprtal, kedy sa dalo. Až som sa odhodlal zapojiť do rubriky v Relaxe, síce na neostro, ale predsa. Až sa mi jedno kolo podarilo nájsť najlepšie riešenie (ĎASNO + ÚTOČILA – 42 bodov, 3.kolo, r. 2002). Vtedy som sa do scrabblu ešte viac zaľúbil, až natoľko, že za peniažky, ktoré som dostal na narodeniny, som si kúpil Pravidlá slovenského pravopisu (nakoniec mi súprava stačila aj tá kartónová ☺). Síce všetci na mňa pozerali či som šiši, prečo som si nekúpil radšej nejakú encyklopédiu (pre uspokojenie, o rok som si kúpil atlas húb – moja ďalšia megazáľuba) alebo nejakú hračku, že načo je deväťročnému krpcevi nejaký slovník, v ktorom sú len výrazy, bez významov, len tak napísané. Ja som si však trval na svojom, a tú kúpu dodnes neľutujem.

Pod lampou býva tma. Veľká tma / Homemade SCRABBLE – wooden edition

Sem-tam sa pri rubrike zvykli objavovať pozvánky na živé turnaje. Iba viac som si začal uvedomovať, že scrabble je pre mňa veľká vec. V jednom čísle bola dokonca pozvánka

na turnaj do Banskej Bystrice. Máme tam rodinu – to bol môj argument, ako sa tam dotiahnuť. Bohužiaľ, na rodičov tento argument nezabral, a tak sa žiadny turnaj nekonal. Najväčším paradoxom na tom všetkom je, že na ďalší turnaj sa pozvánka v Relaxe neobjavila a práve ten sa konal v mojom rodnom meste, v meste, v ktorom som býval. A ešte väčším ako najväčším bolo, že ho organizovala moja telocvikárka, s ktorou som sa stretával dvakrát do týždňa. Ja som však na telesnej bol ticho ako päť peňazí, keďže som v nej nikdy nevynikal, a tak niet divu, že sa o mojej záľube nedozvedela.

Keď sa moja kartónová súprava opotrebovala, dostal som ešte rafinovanejší nápad, ako vyrobiť hodnovernú repliku. Môj dedo, veľmi šikovný stolár, mi vyrobil drevenú dosku, drevené kamene. Ja som na samolepiaci papier dal vytlačiť políčka a písmená (tie som odkukal zo súťaže v Relaxe a po roku som vďaka internetovému turnaju prišiel na to, že moja sústava obsahovala 7xE a 5xS ☺), nalepil ich na dosku a kamene, mriežku som vykreslil pomocou špeciálneho pera. Mamina ušila nádherné červené vrečko a scrabble bolo na svete, existuje doteraz a je plne funkčné. Možno v budúcnosti aj nadobudne na hodnote – nechcená scrabblová reforma z roku 2013 a mínajúce sa súpravy so starou koncepciou písmen tomu môžu značne pomôcť ☺.

Prvý kontakt so scrabbleovou verejnosťou

Písal sa rok 2007 a ja som konečne nabral odvalu zapojiť do relaxáckej súťaže naostro. Napodiv, darilo sa mi nečakane dobre (v konečnom poradí som skončil siedmy), tešil som sa z každého riešenia, ktoré patrilo medzi najhodnotnejšie.

Jedného dňa v škole chýbala ani už neviem, ktorá učiteľka a hodinu s ňou prišla suplovať naša telocvikárka. Aby nás nejako počas tej hodiny zabavila, nakreslila na tabuľu mriežku, vyznačila prémie a z hlavy vylosovala sedem písmen. A ja som už vedel, o čo ide. S nadšením som sa do hry pustil a na záver hodiny som sa jej zdôveril, že scrabble posielať aj do Relaxu. Na najbližšej telesnej mi ona ešte s väčším nadšením doniesla na papieri odpísané zadanie písomnej súťaže a vysvetlila jej pravidlá, ktoré som ale už vlastne poznal aj z Relaxu. Samozrejme mi uviedla aj internetovú adresu nášho spolku. Odvtedy sme pred telesnou často viedli debaty o scrabble a veciach s ním spojených.

Škoda, že som bol už deviatak a zo školy som o pár mesiacov odišiel. Napriek tomu, sme sa aj počas gymnázia občas stretávali a len tak „pokecali“. Nikdy však nezabudnem na jej varovanie pred mojimi prvými majstrovstvami v Krpáčove: „A nieže v piatok pôjdeš do garáže.“ Po rušnej noci v garáži som pochopil, že to varovanie bolo, dajme tomu, z pedagogických dôvodov ☺

Ale nech nepredbieham. Písomná súťaž ma zamestnala na dlhé večery, avšak riešenie som neposlal, keďže som, podľa seba, k ničomu rozumnému neprišiel. Keď sa mi konečne podarilo dostať k internetu v knižnici, tak som len oči otváral, ako vyzerali najlepšie riešenia. No neodradilo ma to, odpísal som si zadanie aj druhej písomnej a mal som aj nejaký pokus zapojiť sa do internetového turnaja. Takto som si vyplňal dlhé chvíle, dumaním nad písmenami a čo z nich poskladať.

Konečne, keď sa internet dostal aj do našej domácnosti, jedna z prvých vecí, ktoré som urobil – registroval sa na herňu. Tam som začal spoznávať nových ľudí, našiel som tam aj svoju telocvikárku. Dovtedy som si myslel, že scrabble ma už viacej tešiť nedokáže, no stále prichádzali ďalšie a ďalšie pocity radosti z chvíľ strávených pri scrabble.

Netrvalo totiž dlho, kým som sa dostal do rúk „správnym ľuďom“, teda tým, ktorí ma vytrvalo povzbudzovali, aby som prišiel na živý turnaj. A tak sa aj stalo. Začiatkom apríla ma rodičia po kratšom blúdení po Bystrici vysadili na kopci uprostred rozostavanej štvrte, kde ma hneď stretol a privítal vtedajší predseda Rasťo. Spoločne sme dokráčali až do budovy, kde sa konal turnaj. Po úvode som si pritiahol kreslo k stolu, kde hrala Evka s Kristi a sledoval som, „ako na to“. Druhé kolo som už išiel naostro, so super súperkou, s ktorou som sa už poznal z herne.

Moja prvá partia scrabble naživo

Čo si však pamätám z prvého turnaja najviac je Evkin začudovaný výraz pri obede, keď som jej na otázku, aké je moje obľúbené písmeno, odvetil „Ä“. A samozrejme, Evkin historický oblôčik za stráááásne veľa bodov 😊

A takto po bystrickom turnaji nasledoval bratislavský a scrabble mi prirastalo k srdcu stále viac a viac. Stále som aktívne hral na herni, zapájal sa do korešpondenčných súťaží a konečne sa mi podarilo splniť si svoj malý veľký detský sen – z prvej výplaty z brigády na smetisku som si kúpil originál súpravu SCRABBLE.

A odvtedy sa to so mnou ťahá...

Mám za sebou stovky hier, či už na herni alebo naživo, niekoľko úspechov. Čo ma však od prvého momentu medzi scrabblistami fascinovalo, je, že sa pokope stretnú ľudia, či už učitelia, podnikatelia, robotníci, či dôchodcovia, študenti, celé rodiny alebo hocičo, čo človeku môže napadnúť... a to len kvôli jednému – SCRABBLE. V tom momente človek

pochopí, že scrabble nie je len hra, ale omnoho omnoho viac... Scrabble sú priatelia, scrabble je voľný čas, scrabble je životný štýl, scrabble je diagnóza.

MM